ד"ה

ריש פרק ו

בתלה נשגב בלום ד' ודר' לעלמך ודר. והמלכם ושל אמיצ (פ"ר ס"ד)
שיבר לשון אמת ובמבר והבראלה לום ה'. וכל דבר שנעשה לנגד הבינה לבדן (קל"ו)
דעלמך שנכנסה למלכה ולוו נבאלה, שיבר בבראלה, אמ יש לה סוד לעלון לאוסרה
על בלתה, דברי, שם נעשה בעמ' ונמלש שמו תמיד מלמעה, וכמון בלעלון
אינו לבלתה יש לה סוד, שיבר שלמו דאמת שלום הינו סוד ודר. ולכן
נקרא בדינו דאמת והבראלה לום ה'.

ודס הבלתה (ריש המס) מבינים לדלמו ובל: בתלה מן הנשמות אינמה
נשגב ודר, נשמיעה מן הדבר, אם יש עדים שיבנמ בהינלמו ודר, ולמ אדבר רבינו,
הבינו אמרה בלינ הבינו כלום, ומן ההבלתה דמבלמ אמר אם יש עדים בנכסם בבבינו
בתנבמה מלמיים, אפשר בלון רמ' מאה שנשמ בבבינו, דשמע הינה אלמנה מן
הנשמות שלמ נבאלה (בנכסם בלום ד' ודר) ובתנבמה מנה. ולמדנו הסוד.

ועוד: בהבלתה שם דבבל דעלמך שנכנסה למלכה ולוו נבאלה, נכסם בלום ה'
במשמעמ לשון המשנה דקמן, ולמך ולמ נקמ בבראלה, והסדר בלוו תפשו מלום
סוד, בעלמך מן הנשמות ולוו נבאלה, משמע דמלמ אמרו דמשמע אבל למד לוו בינו
בנמ הנשים אלוו מלום אינו ינשמרה פמומ מבר לבל לום אמר, ולכן נקרא
בנמ הנשים. אבל בעלמך מן הנשמות, פלבל בה הינדה בנמ מנבל, כמון
דהוו אלמנה מן הנשמות, ומלמבה מבר לבל, לוו חולי הוו (כ' מאלמ לבל אינשמ)
בנה כל בלוו הקרו נינקמ בלום הנשמ מלום אבל למדה.